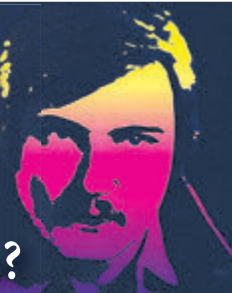

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

volyn.com.ua

20 червня 2019 року №6(8) Ціна 6,5 грн

Кому
Володимир
Івасюк
присвятив
«Червону руту»?

с. 3—4 »

Фото з сімейного архіву МАРУЩАКІВ.

Коханню будь-який зріст підвладний!

- **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** Ліна і Володимир Марущаки із села Лішня Демидівського району, що на Рівненщині, — пара, яка зустрілась за не зовсім звичних обставин. Вони ще й зростом своїм вирізняються з-поміж інших: жінка значно вища за чоловіка. Хоч, як самі кажуть, на це вони ніколи не зважали, бо головне — їхнє кохання

с. 9—11 »

Чому Потап і Настя приховували свою любов?

- **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Те, що бажали мільйони українців, дивлячись на цей співочий дует, — здійснилося: тепер вони чоловік і дружина. І можуть не приховувати свої почуття. І не треба для цього розпускати чутки про роман Насті Каменських з Олегом Винником. Навіть мама Олексія Потапенка (таке справжнє ім'я співака і шоумена) тепер не нахвалиться новою невісткою: «У неї — красива душа». Але їхня дорога одне до одного була непростю...

с. 5—7 »

Фото unian.net.

«Якби ти справді любив мене, ти...»

Які фрази не варто промовляти своєму чоловікові

● **ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН** Словом можна і зцілити, і вбити. Жінки добре це знають. І в їхньому арсеналі є певні словечка, які вони так люблять вживати. Але деякі з них говорити своїй половині суворо заборонено, інакше результат буде непередбачуваним...

Дан НОЙХАРТ,
доктор філософії, автор книги «Речі,
які ви тримаєте в таємниці від самих
себе» (США)

**ОТОЖ, НИКОЛИ НЕ ГОВОРІТЬ
СВОЄМУ КОХАНОМУ:**

1. «Якби ти справді любив мене, ти...». Почуття провини не зміцнює близькість або бажання співпрацювати. Скажіть краще: «Для мене багато означає, коли ти...».

2. «Ти завжди...»/«Ти ніколи...». Ці слова рідко ґрунтуються на фактах. Їх використовують для позначення сильних почуттів. Коли ви хочете висловити свої емоції, назвіть їх. В іншому разі ризикуєте почати безплідну суперечку про факти. Краще скажіть: «Я відчуваю образу (мені сумно, я засмучена, роздратована, я боюся), коли ти...»

3. «У мене немає проблем, проблема в тобі» Цей випадок змушує вашого чоловіка відчувати провину і захищатися. Спробуйте інший варіант: «Схоже, ми обоє винні в ситуації, що склалася. Давай вирішимо, як усе виправити».

4. «Перестань бути таким чутливим (вимогливим, злим тощо)». Вішати ярлики — образливо і неефективно. Замість цього скажіть: «Ти, здається, сприймаєш це дуже близько до серця. Допомо-

жи мені краще розібратися у твоїх почуттях».

5. «Не зрозумій мене неправильно, але...». Коли ви так кажете, то здогадується, що торкаєтесь чутливої теми. Якщо не хочете, щоб партнер зрозумів вас неправильно, не говоріть натяками.

6. «Тобі треба взяти на себе відповідальність». Відповідальність не можна дати, її можна тільки прийняти. Закиди в безвідповідальності спровокують контратаку або викличуть ефект «кам'яної стіни». Краще запропонувати: «Ми можемо розмежувати наші ролі? Як ти бачиш твою і мою відповідальність у цій ситуації?».

7. «Ти поводишся, як твій батько». Не приписуйте партнеру чужі недоліки. Краще скажіть: «Я заплуталася (або розлютилася). Допоможі мені зрозуміти, чого ти намагаєшся досягти, коли так поводишся?».

8. «Я хочу розлучитися»/«Я йду». Ці фрази — початок «ядерної» війни. Їх можна використовувати максимум один раз протягом вашого спільного життя. Якщо ви не готові зробити цей крок, скажіть: «Мене дещо дуже турбує в наших стосунках. Ми можемо поговорити про це? Коли нам буде важко, можливо, звернемося до сімейного психолога».

9. «Я ненавижду тебе».

Не має значення, наскільки скривдженою, злою або переляканою ви себе відчуваєте, ненависть — це токсичне слово для партнера. Краще сказати: «Я люблю тебе, але

Почуття провини не зміцнює близькість або бажання співпрацювати. Скажіть краще: «Для мене багато означає, коли ти...».

зараз ти мені не подобаєшся». Або: «Я не хочу сказати нічого образливого, про що потім пошкодую. Ми можемо зробити перепочинок і продовжити завтра?»

10. «Ти негідник». Більш вдалий варіант: «Я здивована твоєю поведінкою. Може, поговоримо про це?».

11. «Подорослішай»/«Візьми себе в руки». Ви не мама вашого чоловіка і не його критик. Тому скажіть: «Я засмучуюсь, коли ти говориш (або робиш) це. Мені здається, нам варто поговорити про наші потреби і почуття».

12. «Ой, все!» Більшість жінок переживали почуття, що в них опускаються руки, але ця фраза містить явне нехтування партнером. Замість цього скажіть: «Я дуже роздратована. Зараз мені важко говорити про це. Ми можемо порозмовляти пізніше, коли обоє відчуємо, що здатні вислухати і зрозуміти одне одного?»

13. «Я не повинна про все просити. Якби ти дбав про мене, то знав би, чого я хочу». Як би ми не хотіли, щоб наш партнер міг читати думки і давати нам усе, чого ми хочемо, — це дитяча фантазія. Ви можете очікувати, що чоловік подбає про ваші потреби. Але розраховувати, що він буде знати про потреби, які ви навіть не озвучили, не тільки нереалістично, а й непродуктивно. Дотримуйтеся принципу: «Не попросиш — не отримаєш». Говоріть про те, що ви хочете.

14. «Мої подруги (батьки, сестра, колишній чоловік і т. п.) були праві щодо тебе». Ця фраза навряд чи поліпшить ваші взаємини, зате може отруїти стосунки вашого чоловіка з іншими людьми. Замість цього скажіть: «Я відчуваю себе збитою з пантелику. Ти готовий обговорити конструктивно?».

«Слова — це заряджені пістолети», — сказав Жан-Поль Сартр. Поводьтеся з ними обережно!

Переклад: tutkatamka.com.ua.

«Мусі від Володі» — так було підписано перший варіант пісні, яку талановитий композитор подарував своїй одногрупниці Марії Соколовській.

Фото Youtube.com.

Кому Володимир Івасюк присвятив «Червону руту»?

● **З висоти душі** За півстоліття свого існування наша найвідоміша авторська пісня здобула статус народної й асоціюється в усьому світі з Україною

дмир шукає згадки про червону руту по всій Косівщині і натрапляє на новий варіант коломийки на Путильщині, в Розтоках (Чернівецька область). Одна старша жінка розповіла йому, що, за легендою, рута цвіте тільки один день на рік і дарує тому, хто її побачить, вічну любов.

Лариса ЗАНЮК

Написання «Червоної рути» датують 1968 роком, коли 19-літній Володимир Івасюк був студентом Чернівецького медичного інституту. Ще старшокласником у батьковій бібліотеці юнак натрапив на старовинний збірник коломийок. Рядки однієї з них не давали йому спокою: «Назбирала троєзілля, червону рутоньку, Та й схотіла зчарувати мене, сиротоньку».

ДОВІДКА:

За карпатськими переказами, рута — жовта квітка, яка лише на декілька хвилин у Купальську ніч стає червоною і подарує вічне кохання тому, хто її знайде. За ймовірнішою версією, це рододендрон карпатський, занесений до Червоної книги під II категорією охорони,

вічнозелений гарноквітучий чагарничок, поширений у горах Східної Європи, зокрема й України. На ювілейній платівці пісень Івасюка зображена монарда, яку теж називають рutoю, вона найбільш поширена в Азії та США і цвіте червоним.

Одна старша жінка розповіла йому, що, за легендою, рута цвіте тільки один день на рік і дарує тому, хто її побачить, вічну любов.

Образ цієї квітки став хвилюючою знахідкою, справжнім відкриттям. Як таємничий цвіт, Воло-

Квітку монарди теж називають рutoю.

Закінчення на с. 4

Фото oix.ua.

Фото udrp.org.

Після концерту в «Останкіно» про Василя Зінкевича (ліворуч), Назарія Яремчука і Володимира Івасюка заговорив увесь СРСР.

Початок на с. 3

Володимир записує легенду про загадкове чар-зілля як символ вічного і чистого кохання. А в чернетці «Червоної рути» з'являються такі рядки:

Ти не смійся хоч раз,
Не кажи, що забула,
А згадай про той час,
Як ти мавкою була.
Що ночами в лісах
Ти чар-зілля шукала,
Що з вітрами, як птах,
Ти колись розмовляла.
Бачу я тебе в снах
У дібровах зелених.
По яких же шляхах
Ти вернулась до мене?

Ти не смійся хоч раз,
Не кажи, що забула,
А згадай про той час,
Як ти мавкою була.

Спочатку твір мав форму балади, а тому виходив розтягнутим, що не пасувало народній пісні. Володимир переписував і шліфував її безліч разів, аж поки переконався, що вклав у неї все, на що був здатний. Свою «Червону руту» Івасюк присвятив одногрупниці Марії Соколовській, у яку, як розповідають, був таємно закоханий. Пізніше Марія згадувала: «Молодість сама по собі прекрасна, але не зрівнянна ні з чим, коли поруч людина, котра тебе розуміє і підтримує в усьому, зачаровує своєю красою і розумом, дарує тобі ніжну гру чарівної скрипки і свої пісні».

З Володею ми були поруч увесь день: зранку — заняття, ввечері — репетиції ансамблю. Уже пізніше мені розповіли, що Івасюк був закоханий у мене, але сам він ніколи не зізнавався. Мабуть, йому легше було про все сказати у піснях».

Хлопець показав їй перший варіант твору ще в 1968-му. Зошит зі словами пісні Володимир дарує дівчині, підписавши: «Мусі від Володі». А через два роки її вже співав увесь Радянський Союз...

У виконанні «Смерічки» «Червона рута» стала піснею року на Першому Всесоюзному конкурсі «Пісня-71» — голоси Василя Зінкевича, Назарія Яремчука і самого Володимира Івасюка в концертній студії «Останкіно» підкорили усіх від Карпат до Москви та «самих доокраїн». Кульмінація популярності пісні настала тоді, коли її виконала Софія Ротару. Але і сьогодні — через майже півстоліття з часу першого виконання — вона є найпопулярнішою в українців. Бо в ній — вся наша душа.

Ще більше про пісню ви дізнаєтесь з публікації «Як диво-зілля червоної рути зачарувало медика — і він став видатним композитором» на нашому сайті volyn.com.ua.

● НАША КЛАСИКА

ЧЕРВОНА РУТА

Володимир ІВАСЮК

Ти признайся мені,
Звідки в тебе ті чари,
Я без тебе всі дні
У полоні печалі.
Може, десь у лісах
Ти чар-зілля шукала,
Сонце-руту знайшла
І мене зчарувала?

Червону руту
Не шукай вечорами, —
Ти у мене єдина,
Тільки ти, повір.
Бо твоя врода —
То є чистая вода,
То є бистрая вода
З синіх гір.

Бачу я тебе в снах,
У дібровах зелених,
По забутих стежках
Ти приходиш до мене.
І не треба нести
Мені квітку надії,
Бо давно уже ти
Увійшла в мої мрії...

Нові крила його пісні дала Софія Ротару.

Фото w2.lviv.ua

Як не крути, а вони все-таки — пара!

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Найочікуваніше весілля року, найзірковіші молодята і ще багато «най-най» починалися із конфліктів, ДТП та фотокомпромату

На те, чи співочий дует Насті Каменських та Потапа переросте в кохання, від самого початку можна було приймати ставки. Шанси були рівно 50 на 50. Разом співають, гастролюють — як тут без любовних інтриг? Але яка ж із них пара? Він — кремезний, із вагою далеко за сотню кілограмів, за якою і вік співака важко вгадати. А поруч ледь не дитина Настя, якій не було і двадцяти

цього не очікували навіть самі виконавці. Реальна справа дуже швидко пішла далі початкових планів. Виявилося, що якраз отакої колоритної парочки з містечковими простенькими

Виявилося, що якраз отакої колоритної парочки з містечковими простенькими піснями бракувало публіці.

піснями бракувало публіці. Їх одразу полюбили, але, як не дивно, роману не приписували ще доволі довгий час.

Закінчення на с. 6 і 7

Інна ПІЛЮК

ЗАМІСТЬ КАСТИНГУ У «ВІА ГРУ» — НА ОГЛЯДИНИ ДО РЕПЕРА

Голосисту і «видну» дівчину порадили Олексію Потапенку (справжнє ім'я співака) знайомі. Він якраз шукав вокалістку, яка б виконувала у його реперських композиціях приспиви. Писати і співати хлопець на той час успішно спробував у гурті «Вхід у Змінному Взутті», тож уявлення про шоу-бізнес мав. Настя теж не була

новачком у музиці: вже мала кілька нагород із вокальних конкурсів і навіть подумувала спробувати свої сили у «ВІА Грі», але побоялася кастингу. Запрошення від невідомого репера прийняла, хоч він і не вселяв надії на популярність.

Ефектна студентка з непоганим голосом візуально сприймалася швидше як красивий додаток до брутального мачо, аніж перспективна співачка. Але їхні перші спільні треки настільки швидко ставали хітами, що

Попри те, що все своє доросле життя Настя Каменських провела у шоу-бізнесі з усіма його спокусами, вона зізнається, що завжди найбільше мріяла про родину, чоловіка та дітей.

Фото tsn.ua.

Закінчення. Початок на с.5

Натомість у ЗМІ з'являлися новини про коханого хлопця Насті, точніше про те, що він втратив у автокатастрофі родину.

Постраждала тоді і співачка: розбите лобове скло травмувало її ногу та голову. Потап зізнається, що на початках йому важко було справлятися з дівчиною, адже вона має непростий характер, але коли з нею трапилася біда, стосунки враз змінилися на краще і, вочевидь, не тільки робочі.

І Я — НЕ Я, І ФОТО ВСІ — БРЕХНЯ

Якщо симпатія і виникла між співаками, то вони її дуже ретельно приховували. Олексій на той час був одружений із продюсеркою Іриною Горовою. Пара виховувала доньку Ірини від першого шлюбу Наталю. В 2008 році народився син Андрій. Потап радісно публікує у соцмережах кумедні фото малого. Ані натяку на хмари над щасливими сімейними буднями.

Першим громом стали опубліковані на шпальтах «жовтої» преси знімки загадкової пари, яка відпочивала на Кубі і поводи́ла себе далеко не по-дружньому. На нечітких зображеннях людей, що цілуються на пля-

жі, легко вгадувалися Настя і Потап. Горова тоді відреагувала м'яко, заявивши, що більше здивувалася б, якби Олексій робив це з хлопцем.

Каменських розповідала журналістам, що дійсно їздила на курорт. Щоправда, додавала, що була там

Настя так за всі роки і не показала публіці бодай одного кавалера. Скрізь вона з'являлася тільки з Олексієм.

одна, тому що любить самотність, до того ж, у відпустці працювала над новою пісню. Цю історію швидко забули, але одні за одним посипалися наступні компромати: то зірки ніби нарізно, але в один і той же час і в тих самих містах відпочивають в Італії, то роздувають полум'я пліток компрометуючі фото з поїздки до США...

РОМАН ІЗ ОЛЕГОМ ВИННИКОМ БУВ ПРИКРИТТЯМ?

Як би там не було, шлюб Потапенка розпався. Пара розлучилася без скандалів та звинувачень, досі під-

тримує дружні стосунки. Діти залишилися з матір'ю Іриною. Сумнівів, що це службовий роман, не залишалося. Та й Настя так за всі роки і не показала публіці бодай одного кавалера. Скрізь вона з'являлася тільки з Олексієм. Дівчині в якийсь період «для годиться» приписали короткочасний роман із Олегом Винником, причому поширювала цю інформацію більше сама ж співачка, аби, напевне, відвернути увагу від реального коханого.

Прихильники в пошуках все ж хоч якихось доказів її амурних стосунків із Потапом детально розглядають

Навіть зразковий подружнього житт

Фото s12.stc.all.kpcdn.net.

Синові Потапа та Ірини Горової Андрію вже 10 років. Він добре вчиться у школі і вже пробує читати реп.

Фото i.lpinimg.com.

кожне фото і час від часу помічають то каблучку на пальці зірки, то округлий живіт сприймають як вагітність. Останню проблему наполеглива Настя вирішила навдивовижу швидко. Буквально за кілька місяців вона схудла на десяток кілограмів. Правильно харчувалася, багато займалася спортом (тренером був ковельчанин Андрій Хомицький).

Слідом за колегою стрімко втрачає вагу і Потап. З вайлуватого ведмедя він за чотири місяці перетворюється на підтягнутого спортивного чоловіка. І прихильники зі здивуван-

ням дізнаються, що співакові всього 38 років! І ця історія схуднення теж не обійшлася без волинянина: консультації Олексій отримує у клініці вихідця з Турійська Ростислава Валіхновського.

ТАЄМНЕ ВЕСІЛЛЯ «СПАЛИЛИ» ЗІРКОВІ ДРУЗИ

Вільний і гарний, Потап, зрештою, робить те, що багатьом здавалося логічним від самого початку існування дуету: кличе колегу під вінець. Попри секретність, підготовка до весілля дуже швидко стає відомою громадськості: 23 травня 2019 року, італійський ресторан поблизу Києва, плаття від ізраїльського дизайнера, ведучий — Юрій Горбунов.

Напередодні урочистої події Потап презентує відеороботу «Константа», де у формі домашнього відео зізнається у почуттях:

«Це найчесніша річ, яку я коли-небудь писав. Це мої почуття, частина моєї душі і мого серця, чесне зізнання чоловіка в любові до своєї жінки. Зізнання моєї дівчинці Насті Каменських, яку я люблю і на якій сьогодні одружуся. Це лірика про найголовніше — про союз наших галактик, про нашу любов». Дуже тепло відгукується про невістку мама Олексія Людмила: «Вона чудова людина. Я якось купувала яблучка у старенької бабусі і запитала її: «Такі гарні, а смачні?» — «Оце, дитя, запам'ятай: яке зверху, таке й усередині». Так ось, Настя — така ж: зовні настільки ж красива, як і всередині. Вона цілісна і справед-

лива дівчина, розумна, справжня жінка. А головне — у неї красива душа».

Незважаючи на те, що вечірка планувалася закритою, вже того ж дня численні фото та відео зі святкування посипалися у соцмережі. Друзі-співачки, які гуляли на весіллі, ні на мить не втримали таємниці, яку винуватці торжества ретельно оберігали стільки років.

ГЛАМУРНА ЗОВНІШНІСТЬ ХОВАЄ ВИСОКИЙ ІНТЕЛЕКТ, А ОКРУГЛА ФІГУРА — ПРОФЕСІЙНЕ СПОРТИВНЕ МИНУЛЕ

● Настя Каменських навчалася в Українсько-американському гуманітарному інституті на спеціальності «Зовнішньоекономічна діяльність». Усі предмети там викладали англійською. Співачка вільно володіє ще італійською та іспанською мовами. Останню вивчила всього за 4 місяці.

● Дівчина має бренд спортивного одягу «NKsport». До першої колекції увійшли 17 моделей: футболки, спортивні костюми, легінси і бриджі.

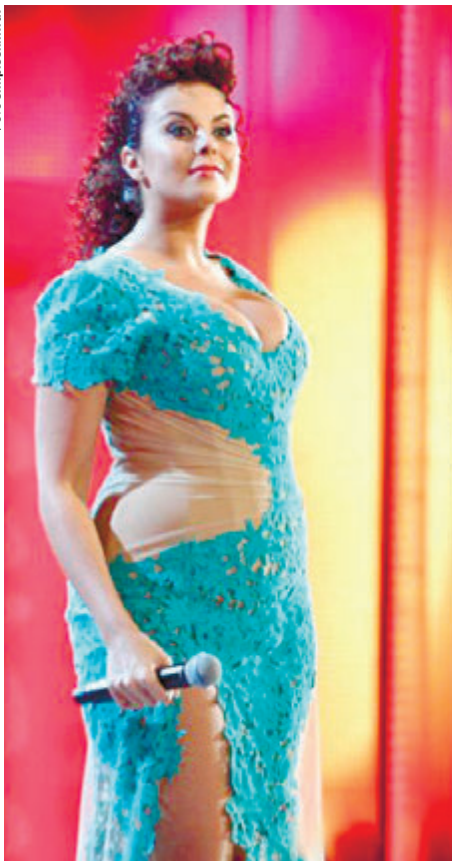
● Олексій з дитинства займався плаванням, потім — водним поло, є майстром спорту. Чемпіонкою світу з підводного плавання в естафеті була його мама Людмила.

● Чоловік має дві вищі освіти: перша — вчитель фізкультури і тренер з водного поло та плавання, друга — магістр економічних наук, підприємницької діяльності та аудиту.

Кохання таки творить чудеса: у стрункій дівчині тепер важко упізнати ту Настю, якою вона починала співочу кар'єру.

Фото simplelim.ru.

«Чому ти не заведеш собі літній роман?»

- **ІЗ ГЛИБИНИ ДУШІ** Поки розчиняється цукор у моїй каві, я вбираю в себе запахи акації, півоній та жасмину, солодкі, п'янки — як шампанське. Все це разом, змішане на різноманітті запахів ранкового саду після нічної зливи, спричинює напад якогось дивного піднесення

Наталка МУРАХЕВИЧ,
оповідання із серії #покирозчиняєтьсяцукор

Демон кидає собі ягідку полуниці у келих із лямбурско і питає:

— Чому ти не заведеш собі літній роман? Літо без легкої закоханості мине, вважай, даремно...

— Літній роман? Тобто це щось таке, що передбачає обмеженість у часі? Роман тривалістю в пору року? — здивовано перепитую.

— Я тобі вже казав, що ти нудна? — він примружує одне око і, поглянувши крізь бокал на пінні білі грона акацієвого цвіту, продовжує: — Літо ж просто створене саме для короточасних романів. Запах сіна і абри-

//

Запах сіна і абрикосів, квіти, трави, білі хмари, теплий дощ, під яким так гарно танцювати і цілуватися, — думаєш, це може претендувати на вічність? Чи ти хочеш варити борщі на вогнищі, запаленому блискавкою?

косів, квіти, трави, білі хмари, теплий дощ, під яким так гарно танцювати і цілуватися, — думаєш, це може претендувати на вічність? Чи ти хочеш варити борщі на вогнищі, запаленому блискавкою?

— Мав би вже знати, що господиня з мене ніяка.

— Ну от, літній роман — якраз для тебе.

Я намагаюся згадати хоч щось схоже на літній роман у своєму житті, але, щоб не мовчати, зауважую:

— Мудрі люди кажуть: «Послухай демона — і вчини навпаки».

Мій демон сміється так, що змовкає хор дрібного птаства у вітті старої вишні:

— Мудрих людей не буває. Тому правильно буде — послухай демона. Крапка. Або знак оклику. Якщо хочеш емоційно забарвити.

Він п'є своє вино і нюхає жасмин.

Я ж думаю, що він у чомусь має рацію. Хоча б у тому, що танцювати і цілуватися під теплим дощем — було б гарно. Як було б гарно купатися у нічному морі, дихати вітром, настоящим на східних прянощах і куряві чужинських міст, ароматах кави і кардамону, вбирати в себе дивні кольори, які яскравішають лише від того, що все це можна розділити з кимось, у чиїх очах ти тонеш... Нічого не планувати, не загадувати на майбутнє, повністю віддаватися отому ТУТ І ЗАРАЗ.

А у вас давно таке було?

А потім нехай це лишається яскравим сонячним спогадом, не обтяженим жалями чи каяттям.

Але чи так буває? Люди не вміють не обтяжувати. Їм хочеться передбачуваності, хочеться, щоб миті щастя тривали вічність і при цьому щоб на вогні пристрасті можна було варити борщ.

— Я бачила вчора Кицюне. Вона прекрасна. Як вогонь. Як цвіт сакури. Як інкрустований коштовностями старовинний кинджал, який не раз уже пив кров із серця ворога.

Він посміхається:

— Я знаю, про що ти хочеш спитати. Так, у моїй реальності літо триває довше. Хоч теж не претендує на вічність, — і підморгує: — Послухай демона...

фото pinterest.com

Вони і сьогодні влаштовують собі побачення, наприклад, у затишному кафе.

Усі фото з домашнього архіву родини МАРУЩАКІВ.

Коханню будь-який зріст підвладний!

● **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** Ліна і Володимир Марущаки із села Лішня Демидівського району, що на Рівненщині, — пара, яка зустрілася за не зовсім звичних обставин. Вони ще й зростом своїм вирізняються з-поміж інших: жінка значно вища за чоловіка. Хоч, як самі кажуть, на це вони ніколи не зважали, бо головне — їхнє кохання

Катерина ЗУБЧУК

ПОМИЛИВСЯ ТЕЛЕФОННИМ НОМЕРОМ І... ЗНАЙШОВ ЇЇ

26 січня 2005 року — дата знайомства хлопця з Тернопільської області і дівчини з Рівненщини.

— З дев'ятнадцяти літ їздив я на заробітки у Польщу. І у своєму селі Говилів Теребовлянського району

з'являвся не часто, — розповідає Володимир. — І ось був якраз вдома. Скориставшись перепочинком, пішов на дискотеку. На танцях познайомився з дівчиною. Наступного дня вирішив їй подзвонити. Але виявилось, що однієї цифри у номері, записаному в моїй мобільці, не вистає. Почав експериментувати: підставив навмання останню

цифру «3», але почув чоловічий голос і виключив телефон. Та не заспокоївся — цифру «5» замість «згубленої» набрав. Відгукнулась, як я вже потім дізнався, Ліна. Зрозумів, що голос не тієї дівчини з дискотеки, і знову виключився...

Але за декілька хвилин зацікавленість перемогла і Володимир послав есемеску: «Привіт! Ти хто? Пиши англійською» (в його телефоні не було українського алфавіту). Ліна зрозуміла це, але як дівчина гордовита і така, що за словом у кишеню не полізе, відповіла запитанням: «А тобі що — українською не доходить?» Так почалось їхнє телефонне листування. Зовсім скоро на прохання Володимира обмінялись адресами. Якогось дня Ліна почула три заповітні слова: «Я тебе люблю».

Закінчення на с. 10-11

Листопадового дня брали вони шлюб, а на душі була квітуча весна.

Початок на с. 9

В ОБОХ БУЛИ НАРЕЧЕНІ-ІНОЗЕМЦІ, АЛЕ ВРАЗ УСЕ КАРДИНАЛЬНО ЗМІНИЛОСЯ

Те, що Володимир і Ліна познайомилися по-особливому, — це ще не все неординарне у цієї пари. Справа в тому, що зріст Ліни — 190 сантиметрів. Вона значно вища за Володимира. І, описуючи себе в есемесках, занижувала зріст на 7 сантиметрів. А майбутній чоловік, як виявиться, навпаки — додавав декілька.

Заочно одне про одного знали вже багато. Володимир розповів Ліні, що у нього у Польщі є дівчина, з якою мав намір одружитися. І Ліна не робила секрету з того, що в Німеччині, куди їздила на заробітки, у неї був хлопець. Незважаючи на це, їм хотілося зустрітися. Хоч, як зараз кажуть, і не вірилося, що це здійсниться. І коли в черговий раз Володимир поїхав у Польщу, то пообіцяв, що як тільки повернеться, то приїде до Ліни. Про потенційну наречену за Бугом вже думки у нього не було. Хоч колись вважав це хорошим варіантом — одружитися і залишитися за кордоном. Так само і Ліна на дзвінки нареченого-іноземця сказала: «Маркус, вибач. Я не можу пояснити чому, але більше ми не будемо спілкуватися». А вже ж він знайомив її з батьками, представивши як наречену...

Про свої на той час заочні сто-

сунки подружжя каже: в їхньому житті щось таке сталося, що словами не передати. Одне слово — це було кохання. Володя, як і пообіцяв, повернувшись із Польщі додому, на другий же день приїхав у Лішню. 8 червня вони зустрілися.

— Побув три дні він у мене, — розповідає жінка, — і випроводила я його на Тернопільщину. А він, як здалося мені, говорив і ніби щось не договорював: «Ну все, — думаю, — певно, побачив, що я вища зростом і вже й не зателефонує більш». Але ні — подзвонив ще з дороги.

Так минуло літо. На тиждень при-

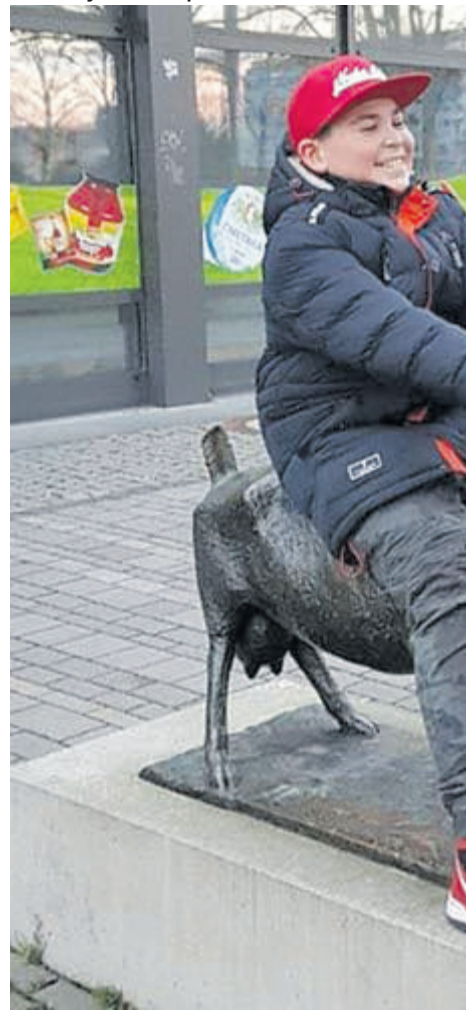
Описуючи себе в есемесках, занижувала зріст на 7 сантиметрів. А майбутній чоловік, як виявиться, навпаки — додавав декілька.

їжджав Володимир у Лішню і повертався додому. Це затягнулося майже до кінця серпня. 28 числа, на першу Пречисту, — празник у Лішні. Каже йому Ліна в телефонній розмові: «Приїжджай, у нас у селі престольний празник». А бабуся Ліни, яка сиділа на подвір'ї і чула цю розмову, сказала: «Ну то що вже він буде туди-сюди мотатися. Хай бере свої лахи і перебирається в Лішню». Ліна, сміючись, передала йому ці слова.

А коли зустріла Володимира, то побачила, що він — з двома сумками. «Все, я вже приїхав», — сказав.

20 листопада у них було весілля. До Пилипівки встигли відгуляти.

Фото сина Станіслава на згадку про поїздку до тата в Німеччину, де він буває на заробітках.

ЛІНА ВДЯЧНА ЧОЛОВІКОВІ, ЩО ПРИЙНЯВ ТАКОЮ, ЯКОЮ ВОНА Є

Жінка пригадує, що з дитинства помічала свій незвичний зріст.

— Уже в четвертому класі я була вища за всіх. І то на цілу голову, — каже Ліна. — Мені поставили діагноз «синдром Марфана». Правда, він ще був під знаком питання. Може, тому батьки якось і не звернули на це уваги. Через роки я сама знайшла медичну картку, де й побачила запис про свою хворобу. У мене змалку були довгі руки, довгі ноги. Я все думала, що ж це таке? Комплексувала дуже. Адже з мене сміялися — діти ж жорстокі бувають. Дуже вдячна Володі, який мене прийняв такою, якою я є, — не такою, як усі.

До речі, вперше зустрівшись, вони навіть не звернули уваги на різницю у зрості. Звичайно, ще до весілля Ліна розповіла чоловікові про свій «синдром Марфана», ще не знаючи, що у зв'язку з недугою доведеться пройти через багато випробувань. Найперше — це поява на світ синопка, якого Станіслав називали. «Вам не можна народжувати», — сказали лікарі у Рівному, куди її направили з Демидівки. Але то вже був восьмий місяць вагітності. Одне слово, застереження виявилось запізнілим.

Коли настали пологи, то жінці робили кесарів розтин, оскільки їй протипоказані будь-які зусилля. А Володя стояв під родильним залом і молився за Ліну, бо дуже боявся за її здоров'я. Просив у Бога, щоб усе закінчилося благополучно.

«Синдром Марфана» — це генетичне захворювання сполучної тканини, яке характеризується диспропорційними довгими кінцівками, тонкими худими пальцями, тонкою статуєю та наявністю

— Уже в четвертому класі я була вища за всіх. І то на цілу голову, — каже Ліна. — Мені поставили діагноз «синдром Марфана».

серцево-судинних вад. Про все це Ліна знала. Після пологів хвороба особливо прогресувала. Жінка буквально задихалася. По два-три рази на тиждень доводилося викликати «швидку». Подружжя почало їздити у Київ — в Інститут серцево-судинної хірургії імені Амосова. Вже й із заробітками чоловікові довелося на якийсь час попрощатися, бо ж не було як покинути вдома дружину і сина.

А три роки тому Ліна перенесла у тому ж інституті дуже складну операцію. Ніхто з лікарів не давав гарантії з приводу того, наскільки успішно вона буде. Ліна пригадує слова, сказані їй хірургом Леонідом Ситарем: «Усе залежить від твоєї жаги до життя». А жага ця була неймовірна. Вона розповідає:

— Три дні після операції я була в реанімації. Туди Володю не пускали. І ось мене вже везуть у палату на інвалідному візку — я вся у простирадлах, знесилена. Ніколи не забуду, як Володя біг до мене. Не треба було ніяких слів — все читалося в його очах. То була радість, яку можна передати словами: «Я знав, я вірив, що все буде добре. Я тебе люблю». У відділенні треба було ходити в бахилах і халаті. Володя цього нічого не мав. Він просто біг до мене. Санітарки побачили, але навіть зауваження йому не зробили. Навпаки, розділили мою радість: «Дивися, він тебе дочекався!»

... Після почутого вже зайвим було запитання, чи не шкодує Володимир, що свого часу «загубилась» одна цифрочка телефонного номера і помилково натрапив на свою Ліну. Подружжя від Бога не втомлюється говорити одне одному про свою любов.

Такий подарунок – футболку зі своїм портретом – Ліна подарувала чоловікові на їхнє трояндове весілля. Щоб завжди бути з ним.

Несамовиті ревнощі і кохання на грані божевілля

● **ПОЧУТТЯ СЛАВЕТНИХ** Їх називали королем і королевою «Епохи джазу». Френсіс Скотт Фіцджеральд — найпопулярніший і затребуваний американський письменник, Зельда Сейр — його незмінна муза. Він творив романи про успіх, багатство і кохання, якими зачитувався увесь світ, але навіть вони тьмяніли порівняно з романом всього його життя, його любові до Зельди

Марина ЛУГОВА

Вони познайомилися в 1918 році у невеличкому містечку Монтгомері, штат Алабама. Доленосна для обох зустріч відбулася в одному з міських барів. Скотта Фіцджеральда, на той час молодшого лейтенанта 67-го піхотного полку, сюди привело бажання весело провести ще один вечір із товаришами по службі. Зельда, перша красуня штату, як завжди, веселилася в оточенні численних шанувальників. Фіцджеральд закохався з першого погляду. «Найпрекрасніша дівчина, яку колись зустрічав у своєму житті, — пригадував пізніше письменник. — Я зразу ж зрозумів: вона просто повинна стати моєю!» У Зельди перше враження від зустрічі було не таким сильним, але все ж щось у молодому чоловікові її зачепило і примусило відволіктися від залицяльників, що оточили її з усіх боків.

Того року Зельді Сейр виповнилося 18. Вона була шостою і останньою дитиною в сім'ї. Емоційна і вразлива мама Зельди зачитувалася під час вагітності романом про циганку Зельду. Так у дівчинки з'явилося це рідкісне, незвичайне ім'я. Френсіс Скотт Фіцджеральд, який був на чотири роки старший за Зельду, на час їхнього знайомства не мав за душею нічого, крім неосяжних амбіцій і пристрасті до алкоголю. Звичайно, батьки Зельди розуміли, що такий кандидат у чоловіки їхній дочці не годиться.

Але норовливі Скотт і Зельда зуміли наполягти на своєму. Весілля схвалили за однієї умови — Френсіс повинен був негайно знайти роботу.

Щасливий наречений тут же подався до Нью-Йорка і влаштувався в рекламне агентство при міській залізниці. Там же він спробував надрукувати свій перший роман «Романтичний егоїст», але рукопис йому повернули з поміткою «допрацювати». І тут, на щастя Фіцджеральда, у справи втрутилася сама доля. Переписаний ним роман із новою назвою «По той бік раю» нарешті дійшов до читачів і

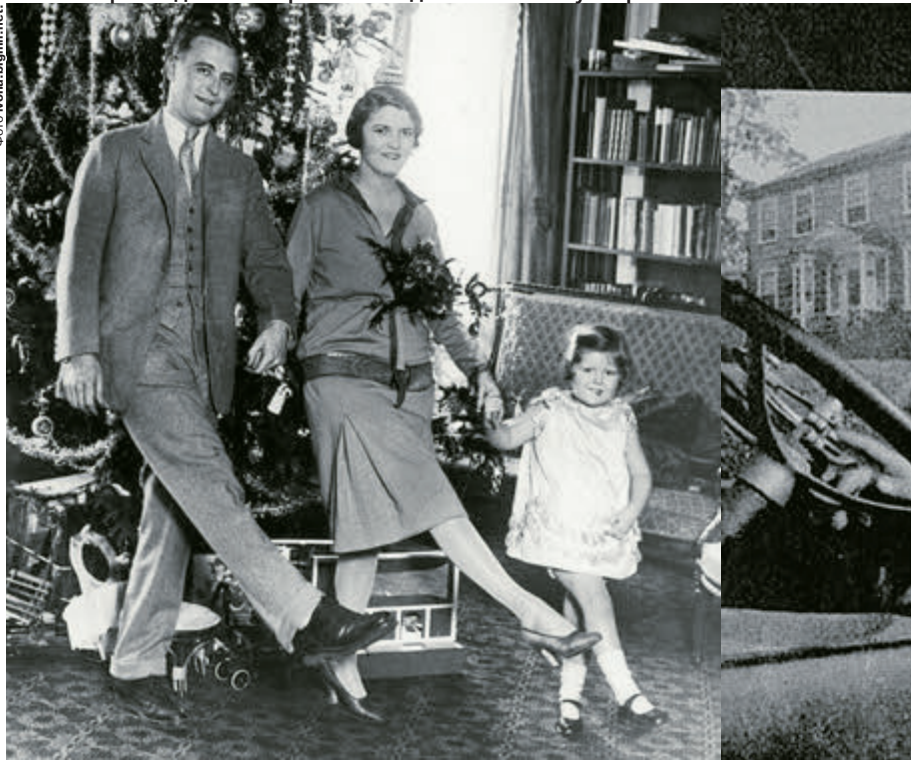
вмить зробив його автора знаменитим. Через тиждень Френсіс і Зельда одружилися.

«Прийшло покоління, — писав Фіцджеральд, — для якого всі боги померли, всі війни відгриміли, будь-яка віра підірвана, а залишилися тільки страх перед майбутнім і поклоніння успіху». Із цим поколінням настала безумна «Епоха джазу», і її уособленням стала

Сьогодні Зельда і Скотт катаються на даху таксі, завтра приходять голими в театр, післязавтра — зовсім пропадають, а через декілька днів їх знаходять у дешевому готелі недалеко за містом.

пара Фіцджеральдів. Колонки газетних хронік читалися завдяки витівкам Зельди і Скотта. Сьогодні вони катаються на даху таксі, завтра приходять голими в театр, післязавтра — зовсім пропадають, а через декілька днів їх знаходять у дешевому готелі недалеко за містом. Вся Америка жила життям своїх кумирів, обговорювала їх, захоплювалася ними.

Навіть на фото з донькою Френсіс і Зельда намагалися бути оригінальними.

• АНЕКДОТИ ПРО КОХАННЯ

Ідеальна дружина й ідеальний чоловік:

— Любий, іди горілку пити.

— Я ще підлогу не домив.

Два пенсіонери сидять на лавці. Біля них проходить гарна дівчина в міні-спідниці. Один каже:

— От би мені зараз років 18.

— Чи ти здурів? За якихось 5 хвилин щастя знову 40 років працювати?

— Що може бути приємніше, ніж чути: «Я тебе люблю»!

— Звук «Т-р-р-р», коли банкомат відраховує тобі гроші.

Чоловік прийшов з роботи, запитує дружину:

— Ну як справи, моя солоденька?

Вона йому:

— Все чудово, любий. Борщ зварила, котлеток на смажила. Вікна помила, дитячі речі всі перепрала. От сиджу, шкарпеточки в'яжу. Але завтра, якщо знов забудеш заплатити за інтернет, я тебе вб'ю.

Навіть народження маленької Скотті, названої на честь батька, не зупинило цю карусель. Злі язики стверджували, що Зельду привезли в пологовий будинок п'яною. Перше, що вона сказала, отямившись після анестезії: «Здається, я п'яна... А як наша маленька? Надіюсь, вона прекрасна і дурна...» Оговтавшись від тяжких пологів, Зельда зі своїм чоловіком і донькою повернулися у Нью-Йорк, і парочка знову кинулася в гульки.

Творча криза Фіцджеральда й істерики Зельди, що ставали частішими, змусили обох поїхати рятуватися на французьку Рів'єру. Там, вдаліні від нью-йоркської суєти, і вона, і він трохи заспокоїлися. Скотт працював над романом «Великий Гетсбі», Зельда цілими днями пропадала на пляжі. Справи, здавалося, налагодилися. Проте це було лиш затишшя перед бурєю.

Фіцджеральди не могли жити спокійно. Їм обом судилося кидатися по життю, як човнам у лютий шторм. Спочатку Зельда закохалася у французького льотчика. Роман тривав недовго і нічим не загрожував шлюбові, але небезпека життю надто вразливої Зельди все ж виникла. Коли льотчик несподівано покинув свою кохану, вона напилася снодійного і вижила тільки завдяки тому, що Френсіс вчасно знайшов її. Другою її витівкою стала сцена ревнощів в одному з ресторанів Парижа, яка ледве не закінчилася плачевно. Під час вечері Фіцджеральд помітив за сусіднім столиком знамениту Айседору Дункан і спитав дозволу в Зельди на те, аби висловити великій тан-

цівниці своє захоплення. Зельда дозволила, але як тільки Скотт вийшов з-за стола, вона встала, попрямувала до східців і кинулася вниз. Всі, хто спостерігав за цією сценою, були впевнені, що Зельда зламала собі хребта, але вона всього лиш вдарилася.

Скоро Зельді стали вчуватися голоси. Спочатку вони попереджували її про те, що серед друзів готується змова проти її сім'ї. Потім вони заборонили їй рухатися. Діагноз лікаря лише підтвердив здогадки багатьох: шизофренія. Із цього моменту життя Фіцджеральда було підпорядковане хворобі дружини. Він витрачав великі суми на лікування, пив ще більше, намагався забути в товаристві інших жінок, але все було марно. Нові нещастя посипалися на нього одне за другим. Він ламає ключицю і довгий час не може писати, у нього помирає мати, дочка не бажає вчитися і вимагає все більше грошей на розваги. Серце письменника не витримує, і Фіцджеральд помирає від інфаркту в 1940-му, маючи 44 роки.

Із цього часу до голосів, які чулися Зельді, додався ще один — голос її власного чоловіка. Через вісім років після його смерті лікарі помітили невелике поліпшення у стані Зельди і навіть відпустили її побачитися з рідними у Монтгомері. Уже прощаючись з ними на вокзалі, вона раптом звернулася до своєї матері: «Не хвилюйся, мамо! Я не боюся померти. Скотт говорив, що це зовсім не страшно». А через декілька днів у клініці, де вона лікувалася, сталася пожежа — серед дев'яти загиблих була і Зельда.

Зіркове подружжя було постійним героєм газетних хронік.

Фото Ілона Бігнір.net

Відповіді на сканворд із с. 18

М	И	Р	О	С	Л	А	В	А	П		
У			У	М	Р	О					
С			Ш	Т	У	Т	Г	А	Р	Т	С
Т			І	Л	А	К	Т	О	Б	Е	
А	К	Р	Е		Е	С	Т	А	М	П	В
Ф	А		У	Н	Т	П		А			А
А	М	Ф	О	Р	А		Г	Р	І	Н	П
			К	А	С	Т	А				Л
			П		Н	Р			О	Н	О
			А	Р	К	А	Д	А		М	П
Т	А	Т	У		Г		С	Е	Б	Р	О
Л	Р	К	А	Ц	И	Т	Е	Л	І	Л	
Г	А	Л	К	А			О	А	Р	Л	Ь
А	У	Л			Х	У	М	С	А		
З	А	А	Л	Е		А	Н	А	Л	У	І
А		З	І	Б	Р	О	В		А	К	Е
		П	А	У	З	А		Т	І	В	А
			О	С	Л	О		А	В		
			М		Е	Н	Е	І	Д	А	
В	А	Р	А	Н	Т			Р	С		

П'яного чоловіка зустрічай чверткою, а старого залицяльника — гарбузом

● **ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ** Більше сотні років минуло з того часу, як Василь Гулак створював свої «10 заповідей молодим дівчатам», а неначе сформульовано сьогодні

У попередньому випуску ми ознайомили вас із серією листівок «10 заповідей нежонатим» авторства українського художника і сатирика початку ХХ століття Василя Гулака.

Але ж куди без гендерної рівності?! Більш як століття тому це розумів і сам художник. Тож створив серію «у відповідь» — «10 заповідей молодим дівчатам» (на фото).

Розглядаймо і насолоджуймося!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Хоча й про постать Василя Гулака історія зберегла не надто багато відомостей, одне можемо сказати достеменно — це була неймовірно мудра людина!

Бо ж якби не так, чи з'явилася б оця п'ята заповідь-порада молодій дружині: уздрівши п'яного чоловіка, який заледве плентається додому, мерщій виносити йому чвертку оковитої, та ще й неодмінно поцілувати! А якби зранку ще й червінця дала, аби зайшов до корчми похмелитися — то взагалі б ці жінці ціни не було. Одна проблема — такої в природі не існує... Та воно й на краще — інакше її чоловік просто помер би від щастя!

Але то вже секрети подружнього життя. А як дівчині поводити себе

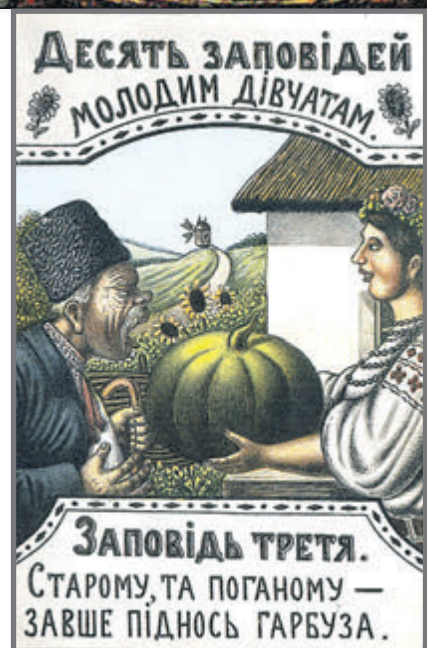
до шлюбу? Приміром, старому та поганому залицяльнику Василь Гулак радить завше підносити гарбуза. Логічно: хай шукає собі таку, як сам — а то, бач, молоденької захтів старий пеньок... Щоправда, тут уся сіль може бути в іншому: дід просто любить до нестями гарбузову кашу. Тоді вже як занадиться — де й набрати тих гарбузів!

Проте на перше місце автор ставить пораду: не цілувати нареченого до весілля, а якщо вже сам полізе — то ще й добряче ляснути нахабу по пиці! Хоча й тут, дівоньки-голубоньки, мусите не передати куті меду, аби не скалічити і не відлякати парубка ще до весілля.

Також Василь Гулак радить дівчині бути веселою, гарною та жвавою. Але аж не настільки, щоб роздрочені парубки чубитися за таку починали. Бо ж, по-перше, й повбивати один одного можуть. А, по-друге, побившись, неодмінно гайнуть до шинку «мириться», а потім вже й не згадують, за яку змагалися навкулачки...

А що вже сповненою життєвої мудрості є порада дівчині стежити за тим, аби не привести на побачення «хвоста» у вигляді власної матусі, якій завжди до всього є діло. Бо ж угледівши потенційну тещу, та ще й з дрючком

Усі фото — uk.wikipedia.org.

у руці, парубок може цілком резонно вирішити: а чи настільки йому вже «свербить» те одруження?

Найкоротшою ж та найбезапелляційнішою заповіддю є сьома: «Ніколи не кохай кацапа». І, погодьтеся, щось у цьому є. Он навіть Тарас Григорович жодним словом не застерігав «чорнобрових» від романтичних стосунків ані з жабоїдами-французами, ані з бульбашами-білорусами. Нічого не мав Великий Кобзар проти інтере-

Угледівши потенційну тещу, та ще й з дрючком у руці, парубок може цілком резонно вирішити: а чи настільки йому вже «свербить» те одруження?

су українці і до чорнявих молдаван, і до білявих фінів. Навіть жодним словом не прохопився про якісь застереження щодо представників корінних народів Африки та Австралії з Океанією. Натомість написав, як відрізняв: «та не з москалями»...

Завершує ж Василь Гулак настановою молодій дружині добре годувати свого чоловіка — «щоб був здоровий, пикатий та товстий, як барило зі слив'яною». Як відомо, пізніше цю заповідь переказали на сучасніший лад: мовляв, шлях до серця коханого лежить через його шлунок. Одним словом — миска доброго борщу, кусень сала з цибулькою та ще й на додачу макітра вареників зі сметаною! І хай там просто перед вікном півдюжини потенційних коханок у найзвбливішій нижній білизні сексуально крутять стегнами: байдуже відверне погляд, з апетитом доїсть свій борщ — і попросить ще...

«Його очі дуже вас люблять».

Фото klike.net.

«Моя душа бачить...»

« Початок на с. 20

— **Н**е плач, дівчинко.
— Ти... ти бачиш?..
Родичі, друзі, знайомі співчували Насті й радили добре подумати, чи варто жити з незрячим.
— Мені б твою красу, — сказала Валя, одна з подруг, — я би олігарха спокусила б. А ти хочеш бути живою білою тростинкою для чоловіка-інваліда. Заради чого йдеш на такі жертви? Гадаєш, хтось це оцінить?

— Я кохаю Назара.

— Цікаво, чи надовго вистачить твого кохання і терпіння. Як із таким на люди вийти? Яка користь від каліки?

Подібних розмов Настя переслухала і пережила багато. «Він бачить більше, ніж ви», — відповідала настирливим порадиникам.

...Щось підганяло Настю додому. Вона хотіла забігти після роботи в перукарню. Але на серці такий неспокій...

Назар тримав жменю таблеток. На столі — горнятко води.

— Не смій! — вигукнула.

Чоловік здригнувся. Пігулки висипалися і розкотилися долівкою.

— Ніколи, чуєш, більше ніколи не роби цього! Навіть не думай! — кричала крізь сльози.

Назар просив пробачення. Цілував Настині руки. Його незрячі очі плакали.

— Я знаю, що тобі важко, дівчинко.

Ти гідна іншого життя, іншого чоловіка. Я кожен день думаю про це і ненавиджу себе.

— Дозволь я вирішу, що мені треба, — мовила твердо і вперто.

...Назар із Настею повільно йшли вулицею.

— Яка гарна пара! — перемовлялися між собою дві літні жінки.

Щось підганяло Настю додому. На серці такий неспокій... Назар тримав жменю таблеток. На столі — горнятко води.

— Він так ніжно і міцно тримає її руку.

— А кажуть, тепер не вміють кохати...

Перехожі не раз задивлялися на вродливу русявку і її гарного, ставного супутника. Дивувалися, що вона відчиняє перед ним двері авто, магазину чи кав'ярні.

— До чого життя дійшло, — почувла якась. — Уже жінки перед чоловіками двері відчиняють.

— Догоджують, аби не втік.

— Такий може...

Назарів світ мав свої тони і відтінки. Чоловік «бачив», якого кольору настрій дружини, сміх, сум...

— Дівчинко, твій погляд зараз замріяно-голубий. Такий, як небо, на яке

ти дивишся.

Настя здригнулася від чоловікових слів. Як він «бачить», що вона стоїть біля вікна і милується небом?

А якось, коли вона повернулася з роботи добряче знервована, Назар сказав:

— Твій настрій обпікає гарячим червоним кольором. Що трапилося, дівчинко?

— Як ти... «бачиш»? — запитувала здивовано.

— Це у зрячих кохання, почуття та відчуття — сліпі. А незрячі «бачать» душею. Кохана дівчинко, моя душа «бачить» тебе...

...Вони гуляли набережною неподалік їхнього готелю. Море пахло літом. Чи то літо пахло морем. Вітер бавився довгим Настиним волоссям. Назар ніжно відгортав пасма з обличчя дружини.

— Можна, я напишу ваші портрети? — запитало веснянкувате рудоволосе дівча. — Це зовсім недорого.

— Якщо моя дружина згідна, то можна.

Настя кивнула головою.

— Але мій чоловік не може зняти окулярів. Він...

— Його очі дуже вас люблять, — мовила юна художниця. — Ви така гарна і щастя ваше... воно не таке, як в інших. Дивно...

— Як ви знаєте? — запитала Настя.

— Ми, художники, бачимо душею, — філософськи відповіла кумедна рудоволоска. І почала накидати перші штрихи...

Фото holovni-novyny.com.ua.

Чим втамувати спрагу?

● **СКУШТУЙТЕ!** У спеку потрібно не просто більше пити — важливо обирати «правильні» напої. Найбільш жаркої пори, тобто до настання вечора, варто відмовитися від чаю, кави, солодкої газованої води. Алкоголь — взагалі табу. У п'ятірці найбільш дієвих, окрім води, — хлібний квас, морс, кисломолочні напої, фреші. Допомагають також лимонад, смузі, коктейлі

ХЛІБНИЙ КВАС

Інгредієнти: 0,5 кг чорного хліба, 1 скл. цукру, 5–7 г дріжджів, 3 л води.

Приготування. Хліб (найкраще підходить «Бородинський») нарізати скибочками й підсушити в мікрохвильовці чи духовці. Сухарі викласти в каструлю, залити окропом і залишити, щоб настоювалися (5–7 годин). Потому рідину процідити, сухарі відтиснути, дріжджі подрібнити або розчинити в невеликій кількості води й додати до квасу, всипати цукор і ретельно перемішати. Ємність із напоєм накрити марлею і настоювати 2–3 дні при кімнатній температурі. Готовий хлібний квас потрібно зберігати в холодильнику.

ЛИМОНАД

Інгредієнти: 5 великих лимонів, 1,5 скл. цукру, 4 л води, лід.

Приготування. Лимони помити, порізати шматочками, витиснути сік, додати цукор і 3 л кип'яченої охолодженої води. Вичавки залити 1 л окропу, накрити і залишити, поки вистигне. Потому процідити, змішати обидві рідини, досолодити за смаком. Зберігати в холодильнику. При подачі лимонад можна розбавити газованою водою з льодом.

ПОЛУНИЧНО-БАНАНОВЕ СМУЗІ

Інгредієнти: 2 банани, 300 г полуниць, 2 кульки пломбіру, 150 мл молока, лід за смаком.

Приготування. Банан дрібно порізати, змішати з полуницею, молоком і льодом та збити у блендері до однорідної консистенції. Отриману суміш розлити у склянки, зверху покласти по кульці морозива.

ШОКОЛАДНО-МОЛОЧНИЙ КОКТЕЙЛЬ

Інгредієнти: 1,5 скл. молока, 100 г вершкового морозива, 2 ст. л. какао, цукрова пудра за смаком.

Приготування. Залити какао невеликою кількістю (2–3 ст. л.) окропу й ретельно перемішати. Коли трохи схолоне, влити в чашу блендера, додати молоко, морозиво, цукрову пудру і добре збити до утворення пінки.

М'ЯТНИЙ КАРКАДЕ

Інгредієнти: 4 пакетики чаю каркаде, 0,5 скл. листя м'яти, 1,5 л окропу, 1 л яблучного соку, 2 скл. холодної води, кубики льоду за смаком, кілька невеликих гілочок м'яти для оздоблення.

Приготування. Чайні пакетики та м'яту залити окропом і настояти 15–20 хвилин, після чого процідити, додати холодну воду та яблучний сік. Після цілковитого охолодження можна подавати напій із льодом і гілочками м'яти.

ХОЛОДНА КАВА ГЛЯСЕ

Інгредієнти: 4 ч. л. кави, 300 мл води, 2 ст. л. морозива, вершки — за смаком.

Приготування. Варимо міцну каву, проціджуємо, охолоджуємо і розливаємо у високі склянки. У кожну кладемо по кульці морозива і додаємо збиті вершки. Смакуватиме глясе із солоним печивом.

ШОКОЛАДНО-М'ЯТНЕ ЗАДОВОЛЕННЯ

Інгредієнти: 150 мл свіжозвареної кави, 100 г гіркого шоколаду, м'ятний сироп або лікер, вершкове морозиво.

Приготування. Зварити і процідити каву. На невеликому вогні розчинити в ній шоколад, трохи охолодити суміш, влити сироп і збити блендером. У склянку вкинути кілька кубиків льоду, перелити напій і зверху покласти кульку морозива. Прикрасити шоколадною крихою.

Фото smachno.ua.

● ЧАРІВНА ГОЛКА

«Джем полуничний з любов'ю»

Саме такий напис англійською — на банці, що зображена на цій картинці. Нехай ця вишивка не просто прикрашає вашу кухню, а й нагадує: любов — головний інгредієнт будь-якої страви!

«Моя душа бачить...»

- **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Він сидів у фойє готелю. Стильно одягнений. У темних окулярах. «Нічна фея», побачивши «здобич», присіла поруч.
 - Сумуєш, красунчику? Тут непоганий бар.
 - Він вас не бачить.
- Жриця кохання невдоволено глянула на молоду гарну жінку.
- А?..
- Я його дружина

Фото on-desktop.com.

«Я не залишу тебе».

Ольга ЧОРНА

...Літній вечір приємною прохолодою обіймав Настині плечі. Він не міг не закохатися в її вроду. І у величезні сині очі, в яких було щось магічне від неба.

Настя вкотре глянула на годинник. Назар, чоловік, чомусь запізнюється. Сьогодні четверта річниця їхнього весілля. Назар запросив її в ресторан у парку, що над міні-атюрним озерцем, — тиху місцинку посеред гамірного міста. Настя усміхнулася. Назар не знає, який подарунок вона йому приготувала. Він шалено хоче стати батьком. Мріє, щоб народилася доня. Настя подарує чоловікові гарну звістку.

Почало темніти. Назара не було. Настя поволі пішла в бік автобусної зупинки. На серці ставало дедалі тривожніше.

Свекруха зателефонувала близько опівночі. Захриплим від хвилювання голосом повідомила, що Назар у лікарні. Його авто потрапило в аварію.

...Лікар співчутливо дивився на Настю.

– Ваш чоловік утратив зір. Повністю.

– Він ніколи?..

В її очах потемніло. Лікар кинувся приводити молоду жінку до тями. Опам'яталася в палаті. Поруч сиділа мати.

– Що трапилося? – прошепотіла.

– Ми не знали, що ти була вагітна.

– Була? Чому була?

Спершу втішала Настю матір. Потім – лікарка. А вона подумки прощалася з їхньою з Назаром ненародженою донечкою...

Настя так і не сказала чоловікові, що втратила дитину. Не хотіла засмучувати. Сама «провела» душу, яка не встигла спізнати земне життя, в інший світ, до ангелів. Наодинці сумує. Кається. І мовчить...

“**Ти не повинна бути моїм поводитирем. Я згідний на розлучення. В моїх очах порожнеча. І в серці. І в тілі.**

Назар першим після лікарні зацікавив розмову, якої боялася Настя:

– Ти не повинна бути моїм поводитирем. Я згідний на розлучення. В моїх очах порожнеча. І в серці. І в тілі.

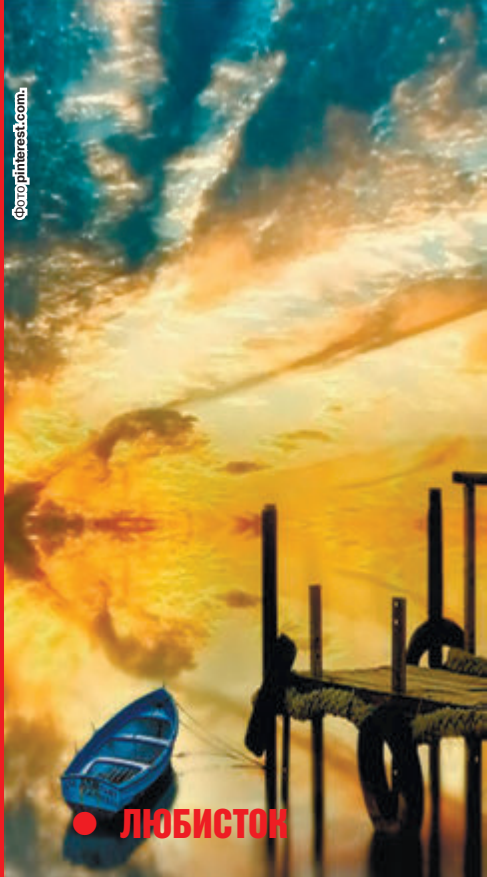
– Я не залишу тебе.

– Моя кохана дівчинко, життя з інвалідом – мука. Просто ти не знаєш цього. І я... я більше ніколи не зможу бачити тебе, твоєї вроди, усмішки. Це мука і для мене.

Дві тоненькі цівки сліз смутком пливли по Настиному обличчю.

Закінчення на с. 16

photo.pinterest.com

● **ЛЮБИСТОК**

«ЙДУ ВІД НЬОГО ЯК ЙДУТЬ В ГОРИЗОНТИ...»

Ольга ОЛЬХОВА

Йду від нього як йдуть
в горизонти
малі риболовні човни.
Незариблена. Пахну
закинутими в мене сітями.
Поспішаю позбутися
прибережної мілини,
розсуваю імлу
й безпорадність і веслами,
й ліктями.

Я ще може й не раз
викидатимусь в сні на піски
перемелених спогадів.
В'ялені зорі світанку,
підвішені до нервових
дротів за хвости,
будуть все менше кометами,
і все чіткіше — уламками.
І неминуче густітиме хвиля,
болітиме вимокле дно.
Берег лишаю. Його в берегах.
Бережи його, Боже.
Скільки б не викидалася
в сумнів і сон, все одно
йду від нього як йдуть
в горизонти човни.
Незариблені. Зовсім порожні.